

Mads Lidegaard

Interview ved Tove Beck Madsen

Gennem de sidste seks år har Mads Lidegaard været Formand for Det grønlandske Selskab. Han har imidlertid trukket sig tilbage fra formandsposten nu, men bliver dog stadig siddende i selskabets bestyrelse.

– At jeg ikke længere ønsker at være formand for selskabet skyldes udelukkende tidsnød. Jeg har været særdeles glad for min tid som formand og vil da også fortsat arbejde på at føre Det grønlandske Selskab videre, idet jeg beholder en plads i bestyrelsen.

– Fra gammel tid har Det grønlandske Selskab jo været centrum for den løbende grønlandske debat. Vore aktiviteter har fortrinsvis været rettet mod tidligere danske grønlandsfarere, som via selskabets aktiviteter dels kunne følge med i, hvad udviklingen i Grønland bød, og dels kunne mødes med andre tidligere grønlandsfarere.

– Spørgsmålet er i dag, hvorvidt Det grønlandske Selskab i lige så høj grad som hidtil skal rette sine aktiviteter udelukkende mod denne målgruppe, eller om selskabets linie eventuelt skal ændres. I dag er debatten om Grønland jo i langt højere grad end tidligere blevet et grønlandsk anliggende. Der er kommet grønlandske foreninger i København, og disse har for en stor del overtaget den aktuelle grønlandsdebat. Sideløbende med denne udvikling er der kommet større bevidst-

hed om, at det fortrinsvis er grønlændere, der skal tage stilling til problemerne og udviklingen i Grønland.

– I denne forbindelse skal der stilles spørgsmålstejn ved, hvorvidt vi skal rette vore aktiviteter mod tidligere grønlandsfarere, eller om vi mere skal stræbe mod at give en grundinformation om Grønland til danskere. Det hænger også nøje sammen med, i hvor høj grad vi skal være et selskabeligt forum eller mere debatpræget.

– Jeg er nok tilbøjelig til at mene, at vi bør stræbe efter at være et folkeligt oplysningsorgan, således at selskabet kan tjene som oplysningsmedie for et meget bredt publikum. Dog kan det ikke nægtes, at selskabet har en stor svaghed i, at alle vore aktiviteter foregår i København. Det gør det vanskeligt dels at motivere medlemmer i provinsen til fortsat at slutte op om selskabet og dels at skaffe nye medlemmer udenfor København. Vi har forsøgt at holde arrangementer i provinsen, men uden synderligt held. Det er blandt andet et økonomisk problem – selskabets midler er knappe.